

Szegedi Ítéltábla
Bf.III.713/2023/7.

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Szegeden, 2024. június 4. napján megtartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A költségvetési csalás büntette és más bűncselekmények miatt *vádlott1 és társai* ellen indított büntetőügyben a Kecskeméti Törvényszék 2023. június 12. napján kihirdetett 5.B.319/2023/2. számú ítéletét *megváltoztatja* az alábbiak szerint:

vádlott6 VI. rendű vádlott költségvetést károsító bűncselekményeit 3 rendbeli bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntettének [egy esetben Btk. 396. § (1) bekezdés 3. fordulat, (5) bekezdés a) pont, kettő esetben Btk. 396. § (1) bekezdés 3. fordulat (4) bekezdés b) pont 2. fordulat] *minősíti*.

A VI. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztést börtönben rendeli végrehajtani.

A Magyar Államkincstár által Bü.92.489. számon bevételezett összegből 88.000 (nyolcvannyolcezer) euró és 1.000.130 (egymillió-százharminc) forint lefoglalásának megszüntetésére és vádlott6 VI. rendű vádlott részére történő kiadására vonatkozó rendelkezéseket mellőzi.

A VI. rendű vádlottal szemben elrendelt, euróban kifejezett vagyonek Kobzás összegét 115.000 (száztizenötezer) euróra *felemeli*, és a Magyar Államkincstár által Bü.92.489. számon kezelt 1.000.130,- (egymillió-százharminc) forint vonatkozásában is vagyonek Kobzást rendel el.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja azzal, hogy az ítélet meghozatalára kizárólag a 2023. június 12. napján megtartott tárgyalás alapján került sor.

vádlott6 VI. rendű vádlott 2017. június 3. napjától kezdődően volt lakhelyelhagyási tilalom hatálya alatt.

Az ítélettel szemben fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

[1] A Kecskeméti Törvényszék fenti számú ítéletével a 2016. október 18. napjától őrizetben, 2016. október 20. napjától 2017. június 2. napjáig letartóztatásban, 2017. június 2. napjától 2018. szeptember 5. napjáig lakhelyelhagyási tilalom alatt, illetve 2018. szeptember 5. napjától 2019. január 2. napjáig bűnügyi felügyelet alatt volt, azóta személyi szabadságában nem korlátozott vádlott6 VI. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki 3 rendbeli bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntettében [egy esetben Btk. 396. § (1) bekezdés, (2) bekezdés, (5) bekezdés a) pontja szerint egy esetben Btk. 396. § (1) bekezdés, (2) bekezdés, (5) bekezdés b) pontja, egy esetben a Btk. 396. § (1) bekezdés, (4) bekezdés b) pontja szerint minősül] és 4 rendbeli bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében [Btk. 345. §]. Ezért vádlott6 VI. rendű vádlottat, mint bűnszervezetben elkövetőt halmazati büntetésül 2 év szabadságvesztésre, 2 év

közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban határozta meg. Megállapította, hogy vádlott6 VI. rendű vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható. A kiszabott szabadságvesztés tartamába beszámította a VI. rendű vádlott által 2016. október 18. napjától 2017. június 2. napjáig letartóztatásban töltött időt. A törvényszék vádlott6 VI. rendű vádlottal szemben az eljárás során lefoglalt és a Magyar Államkincstárnál Bü.92.489. szám alatt bevételezett 115.000 euróból 27.000 euróra nézve vagyonekobbzást rendelt el. Ezt meghaladóan az eljárás során lefoglalt és a Magyar Államkincstár által Bü.92.489. számon bevételezett fennmaradó 88.000 euró és a Magyar Államkincstárnak befizetett 1.000.130,- forint lefoglalását megszüntette és azt kiadni rendelte vádlott6 VI. rendű vádlottnak. Kötelezte vádlott6 VI. rendű vádlottat 493.230,- forint bünygyi költség megfizetésére.

[2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyészség jelentett be fellebbezést vádlott6 VI. rendű vádlott terhére súlyosításért, hosszabb tartamú szabadságvesztés és a vagyonekobbzás összegének felemelése érdekében.

[3] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.379/2019/24. számú átiratában az ügyészség által bejelentett fellebbezést azzal a módosítással tartotta fenn, hogy vádlott6 VI. rendű vádlottal szemben kiszabott közügyektől eltiltás súlyosítását és a VI. rendű vádlott gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltását is indítványozta azzal a pontosítással, hogy az ügyészség fellebbezése a Be. 583. § (3) bekezdés a) és b) pontján alapult.

[4] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség átiratában kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének tényállásában a váddal egyezően feltüntette a költségvetési csalás büntetnének jogi megítélése szempontjából releváns keretjogszabályokat, amelyeket azonban a kialakult bírói gyakorlat szerint a határozat indokolásának kell tartalmaznia. Ezért indítványozta, hogy a hivatkozott törvényi rendelkezéseket az ítéltábla emelje át az elsőfokú ítélet jogi indokolásába.

[5] Az fellebbviteli főügyészség ügyészség észrevételezte továbbá, hogy a keretjogszabályokra történő hivatkozás kapcsán az elsőfokú ítélet jogi indokolása kiegészítésre szorul, mert az elsőfokú bíróság az Art. releváns szabályait elmulasztotta felhívni, továbbá a törvényszék nem adott számot arról, hogy a keret jellegű szabályozást kitöltő jogszabályi rendelkezések az elkövetéskori és elbíráláskori szabályokat figyelembevéve változtak-e. Ennek pótlását indokoltnak tartotta az 1/1999. BJE határozatban írtakra tekintettel. Ezen túlmenően kifogásolta, hogy a jogi indokolásban az elsőfokú bíróság elmulasztotta a minősítést megalapozó jogszabályhelyek feltüntetését. Indokoltnak tartotta a vádlott6 VI. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamának súlyosítása mellett a VI. rendű vádlott gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól eltiltását is.

[6] A vagyonekobbzás körében a fellebbviteli főügyészség kifejtette azt a véleményét, amely szerint vádlott6 VI. rendű vádlott gazdagodásának összegét oly módon indokolt megállapítani, hogy a VI. rendű vádlott által irányított gazdasági társaságok által kiállított számlák számát kell alapul venni, amely mint a tényleges fuvarok száma a VI. rendű vádlott számára összesen 210.000 euró részesedést eredményezett (140 fuvar x 1.500 euró). A VI. rendű vádlottal szemben elrendelt vagyonekobbzást forintban kifejezve ezen összegre indokolt véleménye szerint felemelni. Összességében azt indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítélet fellebbezéssel felülbírált részét változtassa meg, vádlott6 VI. rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztést és közügyektől eltiltást súlyosítsa, vádlott6 VI. rendű vádlottat a gazdasági társaság vezető tisztségviselője foglalkozástól tiltsa el, a VI. rendű vádlottal szemben 27.000 euró erejéig elrendelt vagyonekobbzást 62.790.000,- forintra emelje fel, az eljárás során lefoglalt euró és forint lefoglalásának megszüntetését és a VI. rendű vádlott részére történő kiadását mellőzze, egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben

azzal, hogy pontosítsa a VI. rendű vádlott elkövetett költségvetést károsító bűncselekmények jogszabályi megjelölését.

[7] vádlott6 VI. rendű vádlott védője hivatkozott az enyhítő körülmények együttes hatására, túlsúlyára és a belső arányosságra, továbbá arra is, hogy a VI. rendű vádlott rendezett körülmények között él. Mindezek alapján nem tartotta indokoltnak a VI. rendű vádlottal szemben kiszabott büntetés súlyosítását, összességében indítványozta, hogy az ítéletábra annyiban változtassa meg a törvényszék ítéletét, hogy a kiszabott szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozza meg az ítélet egyéb rendelkezéseit pedig hagyja helyben.

[8] Az ügyészség által a vagyonekbevitel összegének felemelése érdekében bejelentett fellebbezés az alapos.

[9] Az elsőfokú bíróság ítéletével szembeni fellebbezés bejelentésére kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdés a) és b) pontja alapján került sor. Ebben az esetben a másodfokú bíróság nem vizsgálja az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát, és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja. A Be. 590. § (3) bekezdése alapján az elsőfokú ítéletnek csak a fellebbezésekkel sérelmezett rendelkezését bírálja felül a másodfokú bíróság.

[10] A Be. 590. § (5) bekezdése alapján a korlátozott felülbírálat azonban kiterjed a bűnösség kérdéseire, a bűncselekmény minősítésére [a Be. 606. § (3) bekezdés keretei között], valamint a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezésekre és azon eljárási szabályok megtartásának vizsgálatára is, amelyek megsértése esetén a Be. 607. § (1) bekezdése, Be. 608. § (1) bekezdése, illetve Be. 609. § (1) bekezdése okán az ítéletet hatályon kívül kell helyezni.

[11] Az ítéletábra e vonatkozásban megállapította, hogy az elsőfokú bíróság hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabályt nem sértett, a perrendi szabályokat megtartva fogadta el vádlott6 VI. rendű vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát, az egyértelmű volt és az eljárás iratai is alátámasztották. A törvényszék a váddal megegyező tényállást állapított meg, osztotta ugyanakkor a másodfokú bíróság a fellebbezési főügyészség álláspontját, mely szerint az ítélet [31]-[42] bekezdéseiben írtak a jogi indokolás körébe tartoznak, míg a [43] bekezdésből az ítéletábra a vádiratra történő utalást mellőzte. Az elsőfokú bíróság a Bács-Kiskun Megyei Főügyészség B.1280/2016/735. számú vádiratában írtakkal azonos tényállást állapított meg, a vád történeti részéből az elsőfokú bíróság által kihagyott részek nem érintették vádlott6 VI. rendű vádlott cselekvőségét.

[12] A vád tárgyává tett cselekmények minősítése azonban részben téves volt, a jogi indokolás pedig több ponton kiegészítésre szorult.

[13] A II.-III./ tényállási pontok tekintetében a törvényszék helyesen járt el, amikor a cselekményt egy rendbelinek minősítette, mert bár különböző cégek – a cég1 és a cég2 tevékenysége keretén belül került sor az elkövetési magatartás kifejtésére, tettesként mint ügyvezető a bűncselekményt vádlott1 I. rendű vádlott követte el, amelyhez vádlott6 VI. rendű vádlott bűnsegédletet nyújtott. A költségvetési csalás tekintetében a jogszabályi alapra történő hivatkozás pontatlan volt, tekintve, hogy a Kúria 61. sz. BK vélemény 3/a. pontjában írtak ellenére az elsőfokú bíróság elmulasztotta az elkövetési magatartás tekintetében a megfelelő fordulatokat felhívni, és szükségtelenül hivatkozott a (2) bekezdésre, így az ítéletábra a II./ és III./ tényállási pontban részletezett bűncselekményeket a Btk. 396. § (1) bekezdés 3. fordulat és (5) bekezdés a) pontja szerint minősítette.

[14] A IV/B. tényállási pont tekintetében az elsőfokú bíróság a költségvetést károsító bűncselekmény jogszabályi alapján ugyancsak elmulasztotta feltüntetni az elkövetési magatartás megfelelő fordulatát, ezért az ítéletábra ezt a bűncselekményt a Btk. 396. § (1) bekezdés 3. fordulat, (4) bekezdés b) pont 2. fordulata szerint minősítette.

[15] A IV/A. tényállási pont tekintetében azonban téves volt a költségvetést károsító bűncselekmény minősítése.

[16] A felülbírálat során a Be. 590. § (5) bekezdés c) pontja alapján a másodfokú bíróságnak vizsgálnia kell, hogy a történeti tényállás tükrében a bűncselekmény minősítése törvényes-e.

[17] Ezen tényállási pont esetében az iratok alapján az volt megállapítható [117] bekezdés, hogy az cég3 tevékenységével összefüggésben 25.665.624,- forint erejéig nyújtott segítséget vádlott6 VI. rendű vádlott (az I. rendű és az V. rendű vádlottal együtt) a vagyoni hátrány okozásához.

[18] Az ítélet [11] bekezdésében írtak szerint az cég3 társaság tevékenységének irányítása ténylegesen a vádbeli időszakban végig az V. és vádlott6 VI. rendű vádlottak kezében maradt. A számlázással, az áruk mozgatásával és a pénzügyi tranzakciókkal kapcsolatos feladatokat ők koordinálták.

[19] Az elsőfokú ítélet [110] bekezdése megállapította, hogy a cég4 részére a közösségi beszerzések tovább értékesítése kapcsán V. rendű vádlott és vádlott6 VI. rendű vádlottak közreműködésével az cég3 állított ki számlákat a vádbeli időszakban. A [114] bekezdésben ugyanez a megállapítás szerepelt, azzal, hogy vádlott6 VI. rendű vádlott a cég4-vel, illetőleg az azt képviselő II. rendű vádlottal közvetlenül és vádlott1 I. rendű vádlotton keresztül is egyeztetett.

[20] Az ítélet [119] bekezdése azonban azt rögzíti, hogy vádlott6 VI. rendű vádlott vonatkozásában a vagyoni hátrány összege 204.057.744,- forint, amelynek alapja a [118] bekezdésben az a megállapítás, hogy a beszámlázó gazdasági társaságok, valamint a cég1 neve és az e társaságok kapcsán eljáró vádlottak az alábbi adó levonásba helyezéséhez nyújtottak segítséget:

cég3 25.665.624,- forint,

cég5 33.115.954,- forint,

cég6 147.039.288,- forint.

[21] Ugyanakkor az elsőfokú ítélet [14] bekezdésében írtak szerint az cég6 ügyvezetését vádlott1 I. rendű vádlott látta el és nincs arra vonatkozó megállapítás a tényállásban, hogy vádlott6 VI. rendű vádlott ezen cég kapcsán eljárta volna. Az elsőfokú ítélet [8] és [81]-[85] bekezdéseiben írtak szerint vádlott1 I. és terhelt19 XIX. rendű vádlottak voltak a cég7 tulajdonosai és irányítói, míg a cég5-neve tekintetében nincs az ítéletben ténymegállapítás a tulajdonosi, illetve irányítói körre vonatkozóan. A [103] bekezdésében írtak alapján pedig csupán annyi volt megállapítható, hogy ugyanaz a cégcsoport végzett áruszállítást, mint a II. – III./ tényállási pontban, az egyeztetés legtöbbször vádlott1 I. és vádlott2 II. rendű vádlottak között zajlott le. Alkalmanként az I. rendű vádlott irányítása alatt álló cégek tényleges, közvetlen irányítói, így V. rendű és vádlott6 VI. rendű vádlott, és II. rendű vádlott közötti, illetve I. rendű vádlotthoz köthető cégcsoport valamely alkalmazottja és II. rendű vádlott között zajlott le, a termékekkel kapcsolatos egyeztetés.

[22] Az irányadó tényállás alapján tehát az állapítható meg, hogy vádlott6 VI. rendű vádlott tényleges irányítója volt ([11] bekezdés szerint) az cég3-nek, a [12] bekezdésben írtak szerint a cég8.-nek, a [13] bekezdésben írtak szerint a cég9-nek, azonban más cégeknél nem végzett irányító tevékenységet és egyéb más kapcsolatban sem állt velük.

[23] A [103] bekezdésben írtak szerint alkalmanként a beszállító cégeket ténylegesen működtető vádlottak úgymint vádlott6 VI. rendű vádlott is, közvetlenül részt vett az

egyeztetésben. Ezen túlmenően az ítéleti tényállásban nincs más elkövetési magatartás megállapítva a IV./ tényállási pontot illetően vádlott6 VI. rendű vádlottra vonatkozóan. Így a IV/A. tényállási pontban írtak alapján csak az cég3-hez kapcsolódik a VI. rendű vádlott elkövetési magatartása, ezért a minősítés alapja az cég3 által a cég4 részére kiállított számlák áfa tartalma, azaz 25.665.624,- forint. Ezért ezt a cselekményt a másodfokú bíróság bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntetnének a Btk. 396. § (1) bekezdés 3. fordulat, (4) bekezdés b) pont 2. fordulata szerint minősítette.

[24] vádlott6 VI. rendű vádlott által elkövetett közbizalom elleni bűncselekményeket a törvénynek megfelelően minősítette az elsőfokú bíróság.

[25] Az elsőfokú ítélet jogi indokolása több ponton kiegészítésre szorult:

[26] Az 1/1999. Büntető Jogegységi Határozat szerint, ha a Btk. Különös Részének valamely rendelkezése ún. keretdiszpozíció, és az annak keretét kitöltő jogszabályi rendelkezésekben a bűncselekmény elkövetése után olyan mérvű változás következik be, amely a kötelezettség megszüntetésével, vagy a tilalom feloldásával az addigi büntetőjogi védelmet megszünteti, e változás – a meghatározott időre szolgáló jogszabályok kivételével – a Btk. 2. § 2. mondatára figyelemmel az elbíráláskor hatályban lévő büntetőjogi szabályozás visszaható hatályú alkalmazását alapozza meg.

[27] Az elsőfokú bíróság által hivatkozott 2007. évi CXXVII. törvény (Áfa-törvény) mind az elkövetés, mind az elbírálás időpontjában hatályos volt. Ugyanakkor a törvényszék nem vizsgálta az elkövetéskor hatályban volt az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (rég Art.), valamint a 2018. január 1. napjával hatályba lépett az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (Art.) rendelkezéseit. Ezen keretjogszabályok az adóbevallásra és annak megfizetésére vonatkozó rendelkezéseket tartalmazzák. Ezeket az elkövetés idején hatályban lévő régi Art. 14. §, 31. §, 35. § és 44. § (1) és (2) bekezdése azonos módon szabályozza a jelenleg hatályos 2017. évi CL. törvény (Art.) 9. §, 49. §, 58. § (1) bekezdés és 59. § (1) bekezdésében, valamint a 77. § (1) és (2) bekezdésében foglaltakkal, így megállapítható, hogy a büntetőjog védelmében változás nem következett be.

[28] A Btk. 2. § (2) bekezdésében írtakra tekintettel a másodfokú bíróság megállapította, hogy 2021. január 1. napjától a Btk. 462. § (3) bekezdése akként rendelkezik, hogy nem valósul meg bűncselekmény, ha a költségvetési csalással okozott vagyoni hátrány az ötszázezer forintot nem haladja meg. Ez a változás azonban jelen ügyben nem jelent kedvezőbb elbírálást az elkövetéskori Btk.-hoz képest – az elkövetési értékekre figyelemmel – ezért az elkövetéskor hatályban volt büntető törvény alkalmazása az indokolt.

[29] Az elsőfokú bíróság jogi indokolásában elmulasztott hivatkozni a minősítést megalapozó jogszabályhelyre, a Btk. 459. § (6) bekezdés c) és e) pontjára, ezért ezt a másodfokú bíróság pótolta.

[30] Hiányos volt a törvényszék ítéletének a jogi indokolása a bűnszervezet tekintetében is, mert csupán annak a ténynek a rögzítése, hogy a Btk. mely rendelkezése határozza meg a bűnszervezet fogalmát, nem elégséges. Az elkövetéskor hatályban volt Btk. 459. § (1) bekezdés 1. pontjában írtak szerint bűnszervezet a három vagy több személyből álló, hosszabb időre szervezett, összehangoltan működő csoport, amelynek célja öt évi vagy ezt meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő szándékos bűncselekmények elkövetése.

[31] A 2019. évi LXVI. törvény 107. §-a módosította a Btk. bűnszervezet fogalmára adott értelmező rendelkezését, amely 2019. július 10. napján lépett hatályba. E szerint bűnszervezet a legalább három személyből álló, hosszabb időre, hierarchikusan szervezett, konspiratíván működő csoport, amelynek célja öt évi vagy ezt meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő szándékos bűncselekmények elkövetése.

[32] Az irányadó tényállás alapján megállapítható, hogy jelen ügyben a bűncselekmény elkövetésében háromnál több személy vett részt, hosszabb időre szervezett volt csoport, melynek célja öt évi vagy ezt meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő szándékos bűncselekmény elkövetése volt. A csoport hierarchikusan szervezett volt, vádlott1 I. rendű vádlott irányító tevékenységet folytatott ebben, utasításokat adott a csoport tagjainak. Következetes a bírói gyakorlat, hogy amennyiben olyan adat áll rendelkezésre, amely akár egy résztvevő szervezői, koordináló, irányító szerepére vonatkozik a feladatok megosztása során, akkor e körülmény olyan alá-fölérendeltséget jelentő személykapcsolatnak tekinthető, amely megalapozhatja a bűnszervezet megállapítását (BH2021. 217., Kúria Bfv.613/2019/8., Kúria Bfv.587/2022/75.).

[33] A csoport konspiratív működése, mint a másik új fogalmi elem ugyancsak megvalósult, hiszen az egyes cselekményekhez rendelt személyek összehangolt tevékenysége megállapítható, a bűncselekmény elkövetéséhez a vádlottak számos gazdasági társaságot használtak fel, változtak a cégek ügyvezetői és a számlázáson belüli gazdasági társaságok több láncolatot alkottak. A láncolat alján elhelyezkedő gazdasági társaságok fő szabály szerint „stróman” ügyvezetővel rendelkeztek. Ezeket a cégeket a vádlottak időről időre váltották, lecserélték az ügyvezetőket.

[34] A kifejtettre tekintettel az állapítható meg, hogy mind az elkövetéskori, mind az elbíráláskori törvény alapján az ügyben résztvevő vádlott6 VI. rendű, valamint a korábban már jogerősen elítélt V., VII. és X. rendű vádlottak bűnszervezetben követték el a terhükre rótt bűncselekményeket.

[35] A büntetés kiszabása körében további enyhítő körülményként értékelte az ítéltábla vádlott6 VI. rendű vádlott javára igazolt betegségeit és helyesen azt, hogy bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomást tett.

[36] vádlott6 VI. rendű vádlott terhére rótt bűncselekmények közül egy bűncselekmény enyhébben minősült, ez ugyanakkor nem érintette a VI. rendű vádlott vonatkozásában a halmazati, valamint a bűnszervezetben elkövetőkre vonatkozó szabályokra figyelemmel irányadó büntetési tételkeretet. Nem tévedett a törvényszék, amikor úgy ítélte meg, hogy a VI. rendű vádlott vonatkozásában szabadságvesztésbüntetés és közügyektől eltiltás kiszabása indokolt. Észlelte a másodfokú bíróság, hogy a törvényszék ítéletében elmulasztotta a büntetés céljával kapcsolatban a Btk. 79. §-ra, a halmazati szabályokkal összefüggésben a Btk. 81. § (1), (2) és (4) bekezdésére, a szabadságvesztés végrehajtási fokozatával kapcsolatban pedig a Btk. 35. § (1) bekezdésre, a közügyektől eltiltás tekintetében a Btk. 61. § vonatkozásában az (1) bekezdésre történő hivatkozást, ezért azokat pótolta.

[37] Az enyhítő körülmények túlsúlyára tekintettel osztotta a másodfokú bíróság a törvényszék azon álláspontját, amely szerint indokolt az enyhítő szakasz alkalmazása ezzel kapcsolatban azonban a törvényszék elmulasztotta a Btk. 82. § vonatkozásában az (1) bekezdésre történő utalást. Az elsőfokú ítélet meghozatala óta további közel egy év telt el, így a cselekmény óta eltelt időmúlásra is tekintettel az ítéltábla álláspontja szerint nem indokolt a VI. rendű vádlottal szemben kiszabott fő-, vagy mellékbüntetés súlyosítása. büntetés lényeges súlyosítása.

[38] Az enyhítő körülmények jelentős túlsúlyára tekintettel úgy ítélte meg az ítéltábla, hogy a Btk. 35. § (2) bekezdésének alkalmazására nyílt lehetőség, ezért a kiszabott szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg.

[39] A törvénynek megfelelően állapította meg a törvényszék, hogy vádlott6 VI. rendű vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható, azonban ezen rendelkezéssel

összefüggésben elmulasztotta a Btk. 38. § vonatkozásban az (1) bekezdésre történő utalást, ezért azt a másodfokú bíróság pótolta.

[40] Nem osztotta az ítéltábla a fellebbviteli főügyészség azon álláspontját, mely szerint indokolt vádlott6 VI. rendű vádlottat foglalkozás gyakorlásától is eltiltani. Ahogyan arra a fellebbviteli főügyészség is hivatkozott, ezen büntetési nem alkalmazásának nincs törvényi akadálya, azonban a másodfokú bíróság álláspontja szerint az nem indokolt és a cselekmény óta eltelt jelentős időmúlásra tekintettel büntetési célok elérését nem segíti elő.

[41] Ezen túlmenően a másodfokú bíróság nem osztotta a fellebbviteli főügyészség álláspontját a vagyoneklobzással összefüggésben kifejtettek tekintetében sem. Az ítéleti tényállás nem utal arra, hogy pontosan hány szállítás volt, a tényállásban megállapítottak szerint a számlák fiktívek, hiszen az azokon lévő gazdasági események az adott cégek között nem valósultak meg. Fiktív számlák nem képezhetik vagyoneklobzás alapját, mint ahogyan az ítélet [163] bekezdésében kifejtettek sem.

[42] Ugyanakkor a 2016. október 28. napjától hatályos Btk. 74/A. § (2) bekezdés o) pontjában írtak szerint bünszervezetben elkövetett különösen nagy vagy különösen jelentős vagyoni hátrányt okozó költségvetési csalás elkövetője által, a büntetőeljárás megindítását megelőző öt évben szerzett, ha a vagyon, illetve az elkövető életvitele az igazolható jövedelmi viszonyaihoz, személyi körülményeihez képest különösen aránytalan, az ellenkező bizonyításáig vagyoneklobzás alá eső vagyonnak tekintendő és vagyoneklobzást kell rá elrendelni.

[43] Az ítélet [64] bekezdésében részletezettek alapján vádlott6 VI. rendű vádlott utolsó részcsелеkménye azáltal valósult meg, hogy a cég1 neve felé 2016. októberében az cég3 állított ki valótlan számlát, amely a cég1 neve 2016. évi IV. negyedéves adóbevallásában lett szerepeltetve. Az adóbevallás benyújtásának ideje 2017. január 20. napja volt, így ez az elkövetés időpontja.

[44] vádlott6 VI. rendű vádlott a vádbeli időben 300-400.000,- forint jövedelemmel rendelkezett havonta. A lefoglalt 115.000 euró az akkori értéken számolva mintegy 35.000.000,- forintnak felel meg, amely vagyon a VI. rendű vádlott igazolt jövedelméhez képest aránytalanul nagy.

[45] Az eljárás során vádlott6 VI. rendű vádlott és védője a pénzösszeg eredete tekintetében nem tudta bizonyítani, hogy nem bűncselekményből származik, ezzel összefüggésben az elsőfokú bíróság okfejtését a másodfokú bíróság minden osztotta, ezért vádlott6 VI. rendű vádlottól lefoglalt euró és forint tekintetében a már hivatkozott törvényhely alapján vagyoneklobzást rendelt el, erre tekintettel mellőzte a lefoglalás megszüntetésére és vádlott6 VI. rendű vádlottnak történő kiadásra vonatkozó rendelkezéseket.

[46] A fent kifejtettekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezés folytán felülbírált részét – azt hivatalból is felülbírálv – a Be. 606. § (1) és (3) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 605. § (1) bekezdés alapján helybenhagyta azzal, hogy az elsőfokú ítélet bevezető részében feltüntetett tárgyalási napokra történő hivatkozást mellőzte, hiszen az ítélet meghozatalára kizárólag a 2023. június 12. napján megtartott tárgyalás alapján került sor. Ezen túlmenően helyesbítette vádlott6 VI. rendű vádlott tekintetében elrendelt lakhelyelhagyási tilalom kezdő időpontját.

[47] Az ítélettel szemben a Be. 615. § (1) és (2) bekezdése alapján fellebbezésnek helye nincs.

Szeged, 2024. június 4.

dr. Nagy Erzsébet s.k.
a tanács elnöke

dr. Katona Dorottya s.k.
előadó bíró

dr. Kóbor Jenő s.k.
bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.III.713/2023/7. számú ítélete és a Kecskeméti Törvényszék 5.B.319/2023/2. számú ítélete a jelen ítéletben foglalt változtatásokkal a mai napon *jogerőre emelkedett*.

Szeged, 2024. június 4.

dr. Nagy Erzsébet s.k.
a tanács elnöke